

ÚNOR

NADĚJE – BOŽSKÁ CTNOST

„Křesťan má vyzařovat naději, má naději překypovat. Nadějí má žít a naději má dávat.“ S těmito výroky se můžeme v poslední době setkávat častěji v souvislosti s Jubilejním rokem 2025, který papež František spojil s tématem naděje. Mohou znít nadneseně, snad i trochu svazácky. Nehledejme pouhá hesla, ale zkusme svou naději hlouběji zkoumat a promýšlet. Jako únorový sníh posiluje pole, tak může dobře zdůvodněná naděje posílit náš duchovní život.

Pokud má být naděje ctností, měla by tuto charakteristiku prokázat. Aristoteles definuje ctnost každé věci tím, že utváří dobrým toho, kdo ji má a činí dobrým i dílo, které koná. (II. Ethic..)

Dobrý lidský skutek pak odpovídá nějaké lidské ctnosti. U všech spravovaných a měřených věcí se vidí dobro v tom, že něco dosahuje vlastního pravidla, jako říkáme, že jsou dobré šaty, které nepřesahují náležitou míru ani jim nechybí. Míra lidských skutků je pak dvojitá, jedna nejbližší a sourodá, totiž rozum, jiná pak je poslední a přesahující, totiž Bůh. A tak každý lidský skutek dosahující rozumu nebo samého Boha, je dobrý. Úkon naděje dosahuje k Bohu. Předmětem naděje je budoucí náročné dobro, které je možno mít. Možným pak je nám něco dvojmo: jednak skrze nás samotné, jednak skrze jiné. Pokud tedy doufáme něco jako nám možné s Boží pomocí, dosahuje naše naděje k samotnému Bohu, o jehož pomoc se opírá. Proto je naděje ctností, protože činí úkon člověka dobrým a dosahujícím příslušného pravidla.

Nabízí se otázka, zda-li je věčná blaženost vlastním předmětem naděje. Problémem se může zdát skutečnost, že člověk nedoufá v to, co převyšuje všechen pohyb jeho ducha, protože naděje je jakýsi pohyb ducha. Ale věčná blaženost převyšuje všechen pohyb lidského ducha; sv. Pavel v 1 Kor 2,9 píše o tom, co „do lidského srdce nevstoupilo“.

Kromě toho jsou i jiná dobra, po kterých člověk touží a s nadějí je vyhlíží – dobra přítomného života jak duchovní tak i časná, a také vysvobození od zel, která ve věčné blaženosti nebudou, jak plyne z obsahu modlitby Páně.

Předmět naděje – věčná blaženost - je obtížný, ale existuje mnoho jiných věcí obtížných než je věčná blaženost.

V listu Židům 6,19-20 se však uvádí naděje, „kterou máme jako kotvu duše bezpečnou a pevnou a vcházející do vnitřku opony, kam vešel jako předchůdce pro nás Ježíš, když se stal veleknězem na věky podle řádu Melchisedechova“. Vysvětlení k tomuto místu podává Hejčlův český překlad Bible touto poznámkou: „Do vnitřku opony; těmito slovy naráží na starozákonní velesvatyni, která byla od svatyně oddělena oponou, miní však nebe, jako sídlo Boha samého, které bylo onou velesvatyní předobrazeno. Tvrdí tedy, že naše naděje vniká až do nebe a zakotvuje se v Bohu samotném.“

Sv. Tomáš Akvinský řeší problém pojetím naděje, která dosahuje Boha opírajíc se o jeho pomoc k dosažení doufaného dobra. Je pak nutné, aby účinek odpovídal příčině. A tak dobro, které vlastně a

hlavně máme od Boha doufat, je dobro nekonečné. Jako takové je úměrné moci pomáhajícího Boha; neboť vlastností nekonečné moci je dovést k nekonečnému dobru. Tím dobrem pak je život věčný, který záleží v požívání samého Boha; neboť se nemůže od něho doufat nic menšího, nežli je on sám, protože není menší jeho dobrota, kterou sděluje tvorů dobra, než jeho podstata. A proto vlastním a hlavním předmětem naděje je věčná blaženost.

K první námitce je třeba poznamenat, že věčná blaženost sice dokonale nevstupuje do lidského srdce, aby se mohla poznat člověkem poutníkem, čím a jaká je, ale podle obecného rázu, totiž dokonalého dobra, může spadat pod lidský postřeh. A tímto způsobem hnutí naděje v ní povstává. Proto i význačně praví autor listu Židům, že „naděje vchází až do vnitřku opony“, protože to, co doufáme, je nám dosud zahaleno.

Vzhledem k jiným dobrům, která od Boha žádáme a v jejichž uskutečnění doufáme, máme se k nim zaměřovat ve vztahu k věčné blaženosti. Proto naděje přihlíží hlavně k věčné blaženosti, k jiným věcem, které se žádají od Boha, přihlíží podružně ve vztahu k věčné blaženosti. Podobně i víra přihlíží hlavně k Bohu, a podružně přihlíží k těm věcem, které se k Bohu vztahují.

Vzhledem k obtížnosti je třeba konstatovat, že člověku, který usiluje o něco velikého, se zdá být malým všechno jiné, co je menší než toto. A proto člověku, doufajícímu ve věčnou blaženost, s ohledem na tuto naději, nic jiného není obtížným. Přesto s ohledem na schopnosti doufajícího mohou být i některé jiné věci obtížné. Proto může být o nich naděje ve vztahu k hlavnímu předmětu.

V návaznosti na tento výklad o vlastním předmětu naděje zbývá potvrdit božský charakter této ctnosti. Naděje má ráz ctnosti z toho, že dosahuje nejvyššího pravidla lidských skutků, kterého dosahuje i jako první příčiny lidských skutků; kterého dosahuje i jako první příčiny účinné, pokud se opírá o její pomoc, i jako poslední příčiny účelné, pokud v jejím požívání očekává blaženost. A tak je patrné, že hlavním předmětem naděje, pokud je ctností, je Bůh. Poněvadž v tom záleží ráz božské ctnosti, že má Boha za předmět, je jasné, že naděje je božská ctnost.

Ve výčtu s vírou a láskou je v 1. listě Korint'ánům 13. kapitole uvedena jako třetí božská ctnost naděje.

P. L

Použitá literatura: T. Akvinský: Teologická summa II., ot. XVII., Olomouc 1938.

A. Podlaha: Bible česká, Praha 1922.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

únor 2025

2. NEDĚLE	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. pondělí	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka Sv. Ansgara, biskupa
5. středa	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. čtvrtek	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
7. pátek	První pátek v měsíci
8. sobota	Sv. Jeronýma Emilianiho Sv. Josefiny Bakhity, panny
9. NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
10. pondělí	Památka sv. Scholastiky, panny
11. úterý	Panny Marie Lurdské
15. sobota	Bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků
16. NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
17. pondělí	Sv. Evermoda, biskupa prem. Řádu
21. pátek	Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
22. sobota	Svátek Stolce svatého apoštola Petra
23. NEDĚLE	7. neděle v mezidobí
27. čtvrtek	Sv. Řehoře z Nareku, opata a učitele církve

OZNÁMENÍ

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze budou pokračovat **v sobotu 1. a 15. února** po večerních bohoslužbách ve farním sále sv. Jana Nepomuckého s výkladem Apokalypsy sv. Jana.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

V sobotu 8. února bude v zimní kapli sv. Václava v 17.00 hod. při mši sv. společné udělení sv. pomazání nemocných. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.

SVATOBLAŽEJSKÉ POŽEHNÁNÍ

Svatoblažské požehnání bude udělováno **3. února** v kapli Na Klamovce v 8.00 hod. a **v neděli 9. února** po dopoledních bohoslužbách.

FARNÍ RADA

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 14. února**.

POSTNÍ REKOLEKCE

Postní rekolekce bude **v sobotu 8. března 2025** v kostele a farním sále sv. Jana Nepomuckého:

- 15.00 – první rekolekční promluva – farní sál
- 16.00 – příležitost ke sv. smíření – kostel sv. Jana Nep.
- 16.30 – pobožnost křížové cesty – kostel sv. Jana Nep.
- 17.00 – mše sv. s 2. rekolekční promluvou – zimní kaple sv. Václava

Rekolekcí bude provázet jáhen Ing. Pavel Karel Mráček O. P. , Dr.h.c.

Zápis ze schůze farní rady dne 10. 1. 2025

Přítomní: V. Bobysud, P. Lohelius

- 1/ Přislíbený příspěvek od Městské části Prahy 5 na vitráž ve výši 195.000,-kč
- 2/ Oprava vodoměru u kostela sv. Jana Nep. - kontakt na instalatéra V. Bobysud
- 3/ Revize topení v kostele Nejsvětější Trojice – do konce ledna 2025
- 4/ Farní pout' na Zelenou horu – 31. 5. 2025
- 5/ Noc kostelů – pátek 23. 5. 2025
- 6/ Ve spolupráci s organologem Svobodou budou řešeny menší technické nedostatky u varhan kostela Nejsvětější Trojice

Zapsal: P. Lohelius

Odešla ke svému Pánu

**„Kdo jí mé tělo a pije mou krev,
má život věčný
a já ho vzkřísím v poslední den.“**

Jan 6,54

Dne 9. 1. 2025 odešla k Pánu života a našemu Spasiteli naše vážená a milá košířská farnice **RNDr. Marie Brůčková, CSc.**

Svou vědeckou erudici zasvětila výzkumu a léčbě onemocnění AIDS. Stála při zrodu Státního zdravotního ústavu HIV/AIDS v ČR, ve kterém pak řadu let pracovala a sbírala také zkušenosti ze zahraničního výzkumu této nemoci.

Byla úzce spjata s životem košířského farního společenství. Zasloužila se o pravidelné vydání Košířského farního listu, který revidovala a do kterého přispívala vřelými gratulacemi farníkům při příležitosti jejich nej-různějších osobních výročí. Snažila se všemožně přispívat k rozvoji farního života.

Svou důsledností, precizností, věrností, štedrostí a laskavým přístupem dávala krásný příklad živé křesťanské víry.

S vděčností a důvěrou ve spásu její duše na ni budeme pamatovat v modlitbách a zvláště při slavení eucharistie, které intenzívně prožívala.

P.L.

Requiem se konalo 28. ledna 2025 v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	8.00 Klamovka, kaple (s výjimkou letních prázdnin)
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., im memoriam M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

100 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně